

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

A. Lønninger for Officianter og Undermestre ved Artilleriet.

Ifølge Hærloven af 6te Juli 1867, § 146 (Hærens Officianter), skal Posterne som Materialforvalter, Depotforvalter, Bygningsskriver, Arkivar, Bogholder og Tegner besættes „fortrinnsvis med veltjente og for disse Poster skikkede Underofficerer“ — en Bestemmelse, med hvilken man i Tidens Løb har været meget tilfreds. Disse Officiantstillinger har hidtil stedse været stærkt eftertragtede af de ældre Underofficerer, der i dem har set en Belønning for udmærket Dygtighed og fortrinlig Tjeneste, og det har hidtil været let ad denne Vej at faa ledige Pladser besatte paa en for Hæren fuldt tilfredsstillende Maade, da der stedse har været et stort Tilbud af dertil egnede Underofficerer. — For Tiden er saaledes 12 af de ovenfor nævnte 13 Pladser besatte med tidligere Underofficerer.

Efter Vedtagelsen af Lov af 14de Februar 1902 om Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren er der imidlertid indtraadt væsentlig ændrede Forhold.

En Oversergent paa yngst Lønning, med 20 Aars Tjeneste og med Kvartergodtgørelse som Underofficerer af Kjøbenhavns Garnison, vil nemlig herefter kunne paaregne en aarlig Indtægt af 1,568 Kr. eller 12 Kr. mere end Begyndelseslønnen — iberegnet Dyrtidstillæg — nu er for Officianter (Undermestre, i hvilke Poster Underofficerer ikke ansættes, fraregnet). Da Oversergenter paa ældst Lønning samt Stabssergenter selvfølgelig vil erholde en endnu større Indtægt, er det indlysende, at saadanne ikke fremtidig kan staa sig ved at indtræde i Officiantstillingen, og Hæren vil sandsynligvis blive udsat for, at der til disse Poster ikke vil tilbyde sig „veltjente, og for disse Poster skikkede Underofficerer“.

For at sikre sig herimod foreslaar man nu en midlertidig Forhøjelse af Officiantlønningerne, og da en Stabssergent, ifølge den ovenomtalte ny Lønningslov, under Forudsætning af, at han har Garnison i Kjøbenhavn, at han med 20 Aars Tjeneste er paa ældste Lønning og ikke faar Kvarter anvist, vil kunne paaregne fremtidig at erholde i Indtægt 2,008 Kr., har man ment ikke at kunne ansætte Lønnings-

tillæget for den Gruppe af Officianter, der fortrinnsvis erholder sin Tilgang fra Underofficersklassen, lavere end 600 Kr., hvorved Begyndelseslønnen vil blive 2,000 Kr.

Ved Ansættelsen af Lønningsforhøjelsen maa det derhos tages i Betragtning, at en Underofficer, der opnaar Udnævnelse til Officiant, derved mister Adgang til frit Læge-tilsyn og fri Medicin for sin Familie samt fri Medicin for sig selv, ligesom han ved at skulle sikre sin eventuelle Enke den lovbefalede Overlevelserente faar en ikke ubetydelig Udgift, som ikke har paahvilet ham i hans tidligere Stilling.

De to Officiantembeder — som Værkmester og Maskinmester ved Artilleriet — der ikke fortrinnsvis besættes med Underofficerer, kræver saadan teknisk Uddannelse, at de ikke kan ventes besatte med egnede Personligheder, medmindre de tilnærmelsesvis lønnes lige saa godt som civile Stillinger, hvortil der fordres tilsvarende Forudsætninger. De foreslaas derfor lønede som de andre Officiantposter.

At Probermesterens Lønning i Forslaget er forhøjet med 400 Kr., vil næppe findes ubilligt, dels under Hensyn til, at Lønningsloven af 1867 fastsætter Begyndelseslønnen for Probermesteren lig Lønningen for den ældste Lønningsklasse for de øvrige Officianter, og dels fordi der til Ansættelse i denne Post udkræves en betydelig speciel Uddannelse saavel i maskinteknisk som i elektroteknisk Retning, idet Probermesteren leder Betjeningen af og Tilsynet med Maskiner og elektrisk Lysmateriel ved Fæstningsartilleriet.

Angaaende Undermestrenes Lønninger skal følgende bemærkes:

Ved Finansloven for 1882—83 blev de fastsat, at Undermestrene ved Artilleriet der hidtil (ifølge Lønningsloven af 1867 § 5) som Mestersvende havde været lønede som Stabssergenter, fremtidig skulde henhøre til Officianternes Klasse og danne en Lønningsgruppe for sig selv med en aarlig Lønning af 1,600 Kr. for den ældste Halvdel og 1,400 Kr. for den yngste Halvdel. Disse Lønninger svarede omtrent til de Indtægter, Dyrtidstillæg derunder indbefattet, de hidtil havde oppebaaret som Mestersvende. Uagtet Krigsministeriet fandt, at deres Indtægter saaledes ikke kunde siges at være blevne forbedrede, nærde Finansministeriet den modsatte Anskuelse